A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2014. május 20.*

„Közösségi védjegy — Felszólalási eljárás — Az ARIS közösségi ábrás védjegy bejelentése — A korábbi ARISA ASSURANCES S.A. közösségi ábrás védjegy — Viszonylagos kizáró ok — Összetéveszthetőség — A megjelölések hasonlósága — A korábbi védjegyek egyidejű jelenléte a piacon — Az amerikai jog ún. »Morehouse defense« elve — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja”

A T-247/12. sz. ügyben,

az **Argo Group International Holdings Ltd** (székhelye: Hamilton, Bermuda [Egyesült Királyság], képviselik: R. Hoy, S. Levine és N. Edbrooke solicitorok)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: L. Rampini meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó a Törvényszék előtti eljárásban:

az **Arisa Assurances SA** (székhelye: Luxembourg [Luxemburg], képviseli: H. Bock avocat),

az OHIM második fellebbezési tanácsának az Arisa Assurances SA és az Argo Group International Holdings Ltd közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2012. március 9-én hozott határozata (R 193/2011-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: M. E. Martins Ribeiro elnök, S. Gervasoni (előadó) és L. Madise bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2012. június 6-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2012. szeptember 21-én benyújtott ellenkérelmére,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2012. szeptember 3-án benyújtott ellenkérelmére,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2012. december 18-án benyújtott válaszra,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2013. április 3-án benyújtott viszonválaszára,

tekintettel arra, hogy a felek az írásbeli szakasz befejezéséről történt értesítéstől számított egy hónapos határidőn belül nem kérték tárgyalás kitűzését, és mivel az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék az eljárási szabályzatának 135a. cikke alapján úgy határozott, hogy az ügy elbírálására az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2008. november 13-án az Art Risk Insurance and Information Services Corp. a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) [helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.)] alapján közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:



3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 36. osztályba tartozó szolgáltatásokkal kapcsolatban tették, az alábbi leírással: „Biztosítási szolgáltatások; tulajdoni biztosítás kibocsátása szépművészeti alkotásokhoz, kulturális műtárgyakhoz, régiségekhez és más gyűjthető személyi ingó vagyonhoz kapcsolódóan; pénzügyi kockázatkezelési szolgáltatások a művészeti és művészethez kapcsolódó cégek, köztük művészeti múzeumok, művészeti alapítványok, kulturális és nonprofit intézmények, magángyűjtők, művészek, művészeti kereskedők és művészethez kapcsolódó banki, hagyatékkezelő, biztosítási, jogi és nonprofit szolgáltatók részére; pénzügyi kockázatkezelési szolgáltatások más biztosítási formákhoz, köztük ingatlan- és sérülés elleni biztosításokhoz kapcsolódóan művészeti és művészethez kapcsolódó cégek részére”.

4 A közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2009. március 23-i 10/2009. számában hirdették meg.

5 Az Art Risk Insurance and Information Services már jogosultja volt a 2005. szeptember 12-én lajstromozott ARIS közösségi szóvédjegynek.

6 2009. június 18-án a beavatkozó, az Arisa Assurances SA, a 207/2009 rendelet 41. cikke alapján felszólalást terjesztett elő a fenti 3. pontban felsorolt áruk tekintetében bejelentett védjegy lajstromozásával szemben.

7 A felszólalás az 1996. július 8-án bejelentett és 2000. január 18-án, a 36. osztályba tartozó „biztosítás és biztosításközvetítés” tekintetében 307470. számon lajstromozott, alább látható, korábbi közösségi ábrás védjegyen alapul:



8 A felszólalás alátámasztásaként hivatkozott jogalap a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja volt.

9 A felszólalási osztály 2010. november 23-án a felszólalásnak helyt adott, és a közösségi védjegybejelentést elutasította.

10 2011. január 20-án az Art Risk Insurance and Information Services a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a felszólalási osztály határozata ellen.

11 2011. március 3-án az Art Risk Insurance and Information Services kérelmezte védjegybejelentése átruházásának bejegyzését az Argo Group International Holdings Ltd (a továbbiakban: Argo Group vagy felperes) javára. A jogutódlást 2011. március 4-én bejegyezték a közösségi védjegynyilvántartásba.

12 Az OHIM második fellebbezési tanácsa 2012. március 9-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) elutasította a fellebbezést. A fellebbezési tanács közelebbről azt állapította meg, hogy az Art Risk Insurance and Information Services által benyújtott fellebbezés elfogadható volt, annak ellenére, hogy azt nem a védjegy(bejelentés) jogosultja, az Argo Group nyújtotta be, hiszen a védjegybejelentés Argo Groupra történt átruházását csak 2011. január 20-án, vagyis a fellebbezés benyújtásának napján jegyezték be a közösségi védjegynyilvántartásba (a megtámadott határozat 17–23. pontja). Ami az ütköző megjelölések összetéveszthetőségét illeti, először is, a fellebbezési tanács pontosította, hogy az érintett közönség egyidejűleg magában foglalja a nagyközönséget, amely szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, valamint azokat a szakértelemmel rendelkező fogyasztókat, akiknek a figyelmi szintje magasabb az átlagnál (a megtámadott határozat 45. és 46. pontja). Másodszor, úgy ítélte meg, hogy a védjegybejelentésben megjelölt szolgáltatások és a korábbi védjeggyel jelölt szolgáltatások azonosak vagy hasonlók voltak (a megtámadott határozat 47. és 48. pontja). Harmadszor, a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy az ütköző megjelölések egészükben véve hasonlóak, hiszen megkülönböztető és domináns elemeik – a bejelentett védjegyben szereplő „aris” és a korábbi védjegyben szereplő „arisa” szóelemek – vizuális téren közel azonosak, hangzásbeli téren pedig nagyon hasonlóak (a megtámadott határozat 49–55. és 58. pontja). Ebből – a felszólalási osztályhoz hasonlóan – arra következtetett, hogy fennáll az összetéveszthetőség (a megtámadott határozat 58. pontja), és elvetette a szóban forgó két megjelölés Európai Unión belüli egyidejű jelenlétére alapított érvet (a megtámadott határozat 25–28. pontja).

A felek kereseti kérelmei

13 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül vagy változtassa meg a megtámadott határozatot;

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

14 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

15 A beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet mint elfogadhatatlant, vagy másodlagosan mint megalapozatlant;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Indokolás

Az elfogadhatóságról

16 A beavatkozó arra hivatkozik, hogy a jelen kereset nem felel meg a Törvényszék eljárási szabályzata 44. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt követelményeknek, mivel a kereset nem tartalmaz utalást semmilyen konkrét jogi rendelkezésre, amelyet a fellebbezési tanács megsértett volna.

17 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint nincs előírva az, hogy a félnek kifejezetten hivatkoznia kell azokra a rendelkezésekre, amelyekre az általa felhozott jogalapokat alapítja. Elegendő, ha e fél kérelmének tárgya, valamint azon főbb ténybeli és jogi elemek, amelyekre a kérelmét alapítja, a keresetlevélben kellőképpen világosan kifejtésre kerülnek (lásd a Törvényszék T-451/11. sz., Gigabyte Technology kontra OHIM – Haskins [Gigabyte] ügyben 2013. január 15-én hozott ítéletének 28. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot), ahogyan a jelen esetben is történt.

18 A keresetlevélből ugyanis kellőképpen világosan kiderül, hogy a felperes lényegében a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának a megsértésére hivatkozik, hiszen kifejti, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó megjelölések hasonlóak voltak, és fennállt közöttük az összetéveszthetőség. Ezenfelül a felperes a válaszban kifejezetten utal a szóban forgó rendelkezésre.

19 Ráadásul a felperes érvelése kellően világos és pontos ahhoz, hogy lehetővé tegye az OHIM és a beavatkozó részére védekezéseik előkészítését, a Törvényszék számára pedig bírósági felülvizsgálati jogkörének gyakorlását (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Gigabyte-ügyben hozott ítélet 29. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Ugyanis az OHIM és a beavatkozó a felperes érveit teljes egészében vitatja, az OHIM még kifejezetten hivatkozik is az ellenkérelemben a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapra.

20 Következésképpen a beavatkozó által felhozott elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani, és a felperes által felhozott, a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjára alapított egyetlen jogalap megalapozottságát meg kell vizsgálni.

Az ügy érdeméről

21 A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága

vagy hasonlósága, valamint a védjeggyel megjelölt termékek vagy szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt. Az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

22 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint fennáll az összetévesztés veszélye, ha a vásárlóközönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól, vagy gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak. Ugyanezen ítélkezési gyakorlat értelmében az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett közönség milyen képet alkot a megjelölésekről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, az adott ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd a Törvényszék T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM - Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS] ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 30–33. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

Az érintett közönségről

23 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőség átfogó értékelésekor az érintett termékkategória átlagos fogyasztóját kell figyelembe venni, aki szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő. Figyelembe kell venni azt a tényt is, hogy az átlagos fogyasztó figyelmének szintje aszerint változhat, hogy milyen típusú árukról vagy szolgáltatásokról van szó (lásd a Törvényszék T-256/04. sz., Mundipharma kontra OHIM - Altana Pharma [RESPICUR] ügyben 2007. február 13-án hozott ítéletének [EBHT 2007., II-449. o.] 42. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

24 A megtámadott határozatban a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy az érintett közönség jelen esetben egyidejűleg magában foglalja a biztosítási szolgáltatásokat igénybe vevő átlagos fogyasztókat, akik szokásosan tájékozottak, ésszerűen figyelmesek és körültekintőek, és azokat a szakértelemmel rendelkező fogyasztókat, mint például műkereskedőket, valamint jogi és pénzügyi szervezeteket, akiknek/amelyeknek a figyelmi szintje magasabb az átlagnál (a megtámadott határozat 45. és 46. pontja). Az összetévesztés veszélyére vonatkozó elemzése keretében a fellebbezési tanács arra a következtetésre jutott, hogy e veszély fennáll, mivel az érintett közönség, ideértve a fokozottabb figyelmet tanúsító fogyasztókat is, a szóban forgó megjelölésekről csupán „homályos emlékképet” őriz (a megtámadott határozat 58. pontja).

25 A felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor az összetéveszthetőségre vonatkozó következtetésénél figyelmen kívül hagyta a bejelentett védjeggyel jelölt szolgáltatásokat igénybe vevő, szakértelemmel rendelkező fogyasztók fokozott figyelmi szintjét. Szerinte az e szolgáltatások érintett közönségének és a korábbi védjeggyel jelölt szolgáltatások érintett közönségének figyelmi szintjét illetően fennálló eltérések csökkentik az összetévesztés veszélyét.

26 E tekintetben egyrészt kiemelendő, hogy – a felperes állításával ellentétben – a korábbi védjeggyel jelölt szolgáltatások nem csupán az olyan általános biztosítási formák iránt érdeklődő átlagos fogyasztótípust célozzák, mint a gépjármű- vagy utazási biztosítások. Ugyanis, miként azt az OHIM – helyesen – kiemeli, tekintettel arra, hogy a korábbi védjegy tényleges használatának feltételére egyszer sem hivatkoztak, e védjegy oltalma a biztosítási és biztosításközvetítési szolgáltatások egészére kiterjed, bármilyen jellegű is a biztosított tárgy, méghozzá függetlenül az említett védjegy tényleges használatától, amely adott esetben elképzelhető, hogy kizárólag gépjármű- vagy utazási biztosításokra korlátozódik (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-487/08. sz., Kureha kontra OHIM [KREMEZIN] ügyben 2010. június 16-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 71. pontját). Így, a biztosított tárgy szerint, a korábbi védjeggyel jelölt szolgáltatások a nagyközönséget, valamint a szakértelemmel rendelkező fogyasztókat is célozzák.

27 Másrészt, még ha a védjegybejelentésben szereplő bizonyos biztosítási szolgáltatások valójában a művészet területén nagyobb szakértelemmel rendelkező fogyasztókat célozzák is, a szóban forgó szolgáltatások jegyzéke magában foglalja az olyan általános biztosítási szolgáltatásokat is, amelyek a nagyközönséget célozzák.

28 Ebből következik, hogy a két ütköző védjeggyel jelölt szolgáltatások azonos érintett közönséget céloznak, amely egyszerre áll a nagyközönségből és a műértőkből.

29 Ez esetben az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőség értékelésénél a legalacsonyabb figyelmi szinttel rendelkező közönséget kell figyelembe venni (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-220/09. sz., Ergo Versicherungsgruppe kontra OHIM – Société de développement et de recherche industrielle [ERGO] ügyben 2011. július 15-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 21. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

30 Következésképpen, még ha feltételezzük is, hogy a fellebbezési tanács nem vette figyelembe a fokozottabb figyelemmel rendelkező fogyasztókat, ezt a jelen esetben akkor sem lehetne felróni neki.

31 A fellebbezési tanács ennélfogva nem alkalmazta tévesen a jogot, sem a jelen esetben az érintett közönség meghatározását, sem annak az összetéveszthetőség értékelésénél való figyelembevételét illetően.

A megjelölések hasonlóságáról

32 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságát illetően a megjelölések által keltett összbenyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns elemeik figyelembevételével. Az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél az játszik meghatározó szerepet, hogy a védjegyet hogyan érzékeli a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások átlagos fogyasztója. E tekintetben az átlagos fogyasztó rendszerint egészében érzékeli a védjegyet, és nem vizsgálja annak egyes részleteit (lásd a Bíróság C-334/05. P. sz., OHIM kontra Shaker ügyben 2007. június 12-én hozott ítéletének [EBHT 2007., I-4529. o.] 35. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

33 A megtámadott határozatban a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy az ütköző védjegyek domináns elemei a bejelentett védjegyben szereplő „aris” és a korábbi védjegyben szereplő „arisa” szóelemek. Úgy vélte, hogy a korábbi védjegy „assurances s.a.” elemei nem dominánsak, mivel kisebb betűkkel vannak szedve, a védjegyen belül alul helyezkednek el, a fogyasztók nem elhanyagolható része számára nem rendelkeznek megkülönböztető képességgel, a két védjegy stilisztikai és színbeli hatásai pedig nem elég szembetűnőek ahhoz, hogy csökkentsék az „aris”, illetve az „arisa” elem domináns jellegét (a megtámadott határozat 49. és 50. pontja). Az ütköző megjelölések összehasonlításánál a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy vizuális téren az „aris” és az „arisa” elem közel azonos, a két megjelölés csupán a hozzáadott „a” betűben, illetve a korábbi védjegy „assurances s.a.” megkülönböztető képességgel nem rendelkező elemeiben, valamint stilisztikai és színbeli hatásaiban tér el egymástól (a megtámadott határozat 52. pontja). Úgy ítélte meg, hogy az ütköző megjelölések hangzásbeli téren nagyon hasonlóak, mivel a bejelentett védjegy és a korábbi védjegy kiejtése általában „á-risz”, illetve „a-ri-sza”, és mivel a megkülönböztető képességgel nem rendelkező „assurances s.a.” elemeket nem ejtik ki (a megtámadott határozat 53. pontja). A fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a fogalmi összehasonlítás elvégzése nem lehetséges, mivel a szóban forgó megjelölések egyike sem rendelkezik jelentéssel a releváns területen (a megtámadott határozat 54. pontja). A fellebbezési tanács azt a végkövetkeztetést vonta le, hogy az ütköző megjelölések összességében hasonlóak voltak (a megtámadott határozat 55. és 58. pontja).

34 Először is, a felperes vitatja az ütköző megjelölések domináns elemeinek meghatározását. Közelebbről, úgy véli, hogy ami az olyan ábrás védjegyeket illeti, mint amilyenek a jelen esetben szóban forgók, azoknak a szóbeli elemei nem lehetnek dominánsabbak az ábrás elemeiknél. Ez annál is inkább így van, mivel az „aris” szónak nincs jelentése.

35 E tekintetben emlékeztetni kell arra az állandó ítélkezési gyakorlatra, amely szerint az összetett védjegyek alkotóelemének vagy alkotóelemeinek domináns jellege értékelésénél főként ezen alkotóelemek lényeges jellemzőit kell figyelembe venni, és azokat összehasonlítani a többi alkotóelemmel. Ezenkívül kiegészítő jelleggel figyelembe lehet venni a különböző összetevők egymáshoz viszonyított helyzetét az összetett védjegyen belül (a Törvényszék T-6/01. sz., Matratzen Concord kontra OHIM - Hukla Germany [MATRATZEN] ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4335. o.] 35. pontja és T-35/08. sz., Codorniu Napa kontra OHIM - Bodegas Ontañon [ARTESA NAPA VALLEY] ügyben 2010. november 23-án hozott ítéletének [EBHT 2010., II-5405. o.] 35. pontja).

36 Ebből következik, hogy az összetett védjegyeken belül valamely elem domináns jellege meghatározásának a megjelölést alkotó különféle elemek *in concreto* értékelésétől kell függnie, következésképpen függetlennek kell lennie a szóban forgó megjelölés ábrás vagy szóvédjegy jellegétől. Így tehát valamely ábrás védjegynek nem feltétlenül az említett védjegy ábrás elemei a domináns elemei.

37 Jelen esetben a bejelentett megjelölés a világosszürke színnel és nagybetűkkel szedett „aris” szóelemből áll, úgy, hogy a betűk egyes részeinek hiányzik az ábrázolása.

38 A felperes állításával ellentétben az „aris” szóelem grafikus ábrázolása nem tekinthető olyannak, mint amely uralná a bejelentett védjegy által keltett összbenyomást. Az ugyanis mindössze egy olyan egyszerű tipográfiai megoldást jelent, amelynek célja az „aris” szóelem kihangsúlyozása. Így, amint azt a felperes állítja, még ha e grafikus ábrázolás a bejelentett védjegynek letisztult jelleget ad is, amely a kifinomult elegancia egyfajta olyan érzetét kelti, amely vonzza a művészet ágazatának szereplőit, és amely megfelel a bejelentett védjeggyel jelölt szolgáltatástípusnak, az érintett közönség a szóban forgó védjegyre való hivatkozás során valószínűleg inkább az „aris” szóelemet mondja ki, és nem annak grafikus ábrázolását írja körül. Ezenkívül az a tény, hogy az „aris” elemnek nincs jelentése, miként azt a felperes hangsúlyozza, és így *a fortiori* nem leíró jellegű a jelölt szolgáltatások tekintetében, jelen esetben önmagában vett megkülönböztető képességgel ruházza fel azt az említett szolgáltatások vonatkozásában, amelyet tovább erősít annak a bejelentett megjelölés egészének értékelése szempontjából vett domináns jellege (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-569/11. sz., Gitana kontra OHIM – Teddy [GITANA) ügyben 2013. szeptember 16-án hozott ítéletének 57. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

39 Ami a korábbi megjelölést illeti, annak első szóeleme az egyik szárán piros színű „a” kezdőbetű kivételével kék nagybetűkkel szedett „arisa” szóelem. Ezen első elem a második szóelem – a szintén kék színű, de kisebb méretű nagybetűkkel szedett „assurances s.a.” szóelem – fölött helyezkedik el, és azt egy kék vonal választja el tőle.

40 Meg kell állapítani, hogy az „assurances s.a.” szóelem – figyelemmel kisebb méretére és az „arisa” elem alatti elhelyezkedésére – a korábbi megjelölésen belül nem képez domináns elemet. E megállapítást erősíti meg az „assurances s.a.” elemnek az érintett biztosítási szolgáltatások tekintetében vett leíró jellege is (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-434/05. sz., Gateway kontra OHIM – Fujitsu Siemens Computers [ACTIVY Media Gateway] ügyben 2007. november 27-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 47. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Ugyanez elmondható a korábbi védjegy ábrás elemeiről is, mind a tipográfiát, mind a színt, mind az aláhúzást illetően, amelyek, miként azt maga a felperes is hangsúlyozza, az alapírásmódnak és a közönséges színeknek felelnek meg. Ezen szó- és ábrás elemek ennélfogva nem alkalmasak a nagyobb betűkkel szedett és a másik szóelem fölött elhelyezett „arisa” szóelem domináns jellegének megkérdőjelezésére.

41 A fellebbezési tanács ennélfogva nem vétett hibát az ütköző megjelölések domináns elemeinek meghatározásakor, és így a felperes első érvét el kell utasítani.

42 Másodszor, a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az nem végezte el a szóban forgó védjegyek teljes körű értékelését, és mind az ütköző megjelölések hasonlóságának értékelésekor, mind e hasonlóságnak az összetéveszthetőség értékelésénél való figyelembevételekor csupán azok – „aris” és „arisa” – domináns elemeinek összehasonlítására szorítkozott.

43 Az állandó ítélkezési gyakorlatból tulajdonképpen az következik, hogy a két védjegy közötti hasonlóság értékelése nem korlátozódhat arra, hogy az összetett védjegynek csupán egy alkotóelemét veszik figyelembe, és azt hasonlítják össze a másik védjeggyel. Ellenkezőleg: az összehasonlítást a szóban forgó védjegyeket megvizsgálva kell elvégezni, mindegyiket egészében tekintve, ami azonban nem zárja ki azt, hogy az összetett védjegy által az érintett közönség emlékezetében keltett összbenyomás szempontjából bizonyos körülmények között ne lehetne domináns a védjegy valamely alkotóeleme vagy alkotóelemei (lásd a fent hivatkozott OHIM kontra Shaker ügyben hozott ítélet 41. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). A hasonlóság értékelése csak akkor végezhető el egyedül a domináns elemet alapul véve, ha a védjegy összes többi eleme elhanyagolható (a fent hivatkozott OHIM kontra Shaker ügyben hozott ítélet 42. pontja és a C-193/06. P. sz., Nestlé kontra OHIM ügyben 2007. szeptember 20-án hozott ítélet [az EBHT-ban nem tették közzé] 42. pontja). Ez az eset különösen akkor fordulhat elő, amikor ez az alkotóelem önmagában képes meghatározni azt a képet, amelyet az érintett közönség emlékezetében őriz a védjegyről, és így a védjegy többi alkotóeleme elhanyagolható a védjegy által keltett összbenyomás szempontjából (a fent hivatkozott Nestlé kontra OHIM ügyben hozott ítélet 43. pontja).

44 Jelen esetben a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy az ütköző megjelöléseket alkotó egyes elemek dominánsak voltak, anélkül hogy a többi elemet oly mértékben elhanyagolhatónak minősítette volna, hogy azokat egyáltalán ne vette volna figyelembe a két megjelölés összehasonlítása keretében. A fent említett ítélkezési gyakorlat értelmében tehát a fellebbezési tanácsnak az összehasonlítást az ütköző megjelölések alkotóelemeinek összességét figyelembe véve kellett elvégeznie.

45 Márpedig a fellebbezési tanács, e kötelezettségnek megfelelően, az ütköző megjelölések vizuális hasonlóságának értékelésekor egyidejűleg figyelembe vette az általa beazonosított domináns elemeket – nevezetesen az „aris” és az „arisa” szóelemeket, amelyeket közel azonosaknak tekintett – és az „assurances s.a.” szóelemet, valamint az ábrás elemeket is, amelyeket eltérőeknek minősített (a megtámadott határozat 52. pontja).

46 Hasonlóképp, az ütköző megjelölések hangzásbeli hasonlóságának értékelésekor a fellebbezési tanács kétségtelenül csupán az „aris” és az „arisa” elemet hasonlította össze. Ugyanakkor ebből nem lehet azt a következtetést levonni, hogy nem végezte el az említett megjelölések teljes körű értékelését, mivel figyelembe vette az egyetlen másik kiejthető, „assurances s.a.” elemet, úgy ítélve meg, hogy az érintett közönség azt a nem megkülönböztető jellege miatt nem fogja kiejteni (a megtámadott határozat 53. pontja).

47 Az ütköző megjelölések fogalmi hasonlóságának értékelésekor a fellebbezési tanács elvégezte az említett megjelölések teljes körű értékelését is, hiszen azt állapította meg, hogy a „védjegyek egyike sem” – azaz, egyéb pontosítás hiányában, egészében véve a két védjegy közül egyik sem, ideértve valamennyi szó- és ábrás elemüket – rendelkezett jelentéssel az érintett területen (a megtámadott határozat 54. pontja).

48 Végül az összetéveszthetőség elemzésénél a fellebbezési tanács a megjelölések hasonlósága teljes körű értékelésének elvégzéséhez átvette az ütköző védjegyek alkotóelemeinek mindegyikét, akár dominánsak voltak, akár nem, nagyobb súlyt tulajdonítva a domináns elemeknek és kisebbet a nem domináns elemeknek (a megtámadott határozat 58. pontja).

49 A felperes második érvét következésképpen el kell utasítani.

50 Harmadszor, a felperes kifogásolja a fellebbezési tanácsnak az ütköző megjelölések közötti hasonlóság fennállására vonatkozó következtetését, miközben korábban már megállapításra került az említett megjelölések közötti vizuális és hangzásbeli hasonlóság enyhe foka.

51 E tekintetben elegendő kiemelni, hogy a vizuális és hangzásbeli hasonlóság enyhe fokát a felszólalási osztály állapította meg, és nem a fellebbezési tanács. Így tehát, figyelembe véve azt az állandó ítélkezési gyakorlatot, miszerint a Törvényszék előtt indított keresetek a 207/2009 rendelet 65. cikke értelmében az OHIM fellebbezési tanácsai, és nem annak felszólalási osztályai által hozott határozatok jogszerűségének felülvizsgálatára irányulnak (lásd a Törvényszék T-373/03. sz., Solo Italia kontra OHIM – Nuova Sala [PARMITALIA] ügyben 2005. május 31-én hozott ítéletének 25. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot), e harmadik érvet mint hatástalant el kell utasítani.

52 Az előzőekből az következik, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a fellebbezési tanács tévesen állapította volna meg azt a megtámadott határozatban, hogy az ütköző megjelölések hasonlóak voltak.

Az összetéveszthetőségről

53 Az összetéveszthetőség átfogó értékelése bizonyos kölcsönös függőséget feltételez a figyelembe vett tényezők és különösen a védjegyek és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága között. Így a megjelölt áruk vagy szolgáltatások kisebb mértékű hasonlóságát ellensúlyozhatja a védjegyek közötti hasonlóság magasabb foka, és fordítva (a Bíróság C-39/97. sz. Canon-ügyben 1998. szeptember 29-án hozott ítéletének [EBHT 1998., I-5507. o.] 17. pontja és a Törvényszék T-81/03., T-82/03. és T-103/03. sz., Mast-Jägermeister kontra OHIM - Licorera Zacapaneca [VENADO kerettel és társai] egyesített ügyekben 2006. december 14-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-5409. o.] 74. pontja).

54 Jelen esetben a fellebbezési tanács helyesen vonta le azt a következtetést, hogy az ütköző védjegyek között fennáll az összetévesztés veszélye, tekintettel egyrészt a védjegyekkel jelölt szolgáltatások hasonlóságára, illetve azonosságára (a megtámadott határozat 48. pontja), amely értékelést a felperes nem vitatja, másrészt az ütköző két megjelölés hasonlóságára vonatkozó, hibában nem szenvedő megállapításra (lásd a fenti 52. pontot).

55 E következtetést nem döntheti meg a felperes azon érve, amellyel azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az nem vette figyelembe a korábbi védjegy és az ARIS közösségi szóvédjegy, illetve az Amerikai Egyesült Államokban bejelentett megjelölés egyidejű jelenlétét a piacon. Hangsúlyozva, hogy a fellebbezési tanács e tekintetben nem értékelte helyesen az előterjesztett bizonyítékokat, a felperes arra kéri a Törvényszéket, hogy alkalmazza az amerikai jog ún. „Morehouse defense” elvét, amelynek értelmében a valamely védjegy lajstromozása ellen felszólalást előterjesztő felet nem lehet e lajstromozás által jogaiban sértettnek tekinteni, ha a védjegybejelentő a bejelentett védjeggyel azonos vagy ahhoz lényegében hasonló védjegyet azonos vagy lényegében hasonló áruk vagy szolgáltatások tekintetében korábban már lajstromoztatott.

56 Elöljáróban hangsúlyozni kell, hogy ami a fent említett amerikai jogelvre való hivatkozást illeti, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a közösségi védjegyrendszer szabályok együtteséből álló autonóm és sajátos célokat követő rendszer, mivel alkalmazása független a nemzeti rendszerektől, és a fellebbezési tanácsok határozatainak jogszerűségét kizárólag az uniós bíróság által értelmezett 207/2009 rendelet alapján lehet értékelni (lásd a Törvényszék T-31/03. sz., Grupo Sada kontra OHIM - Sadia [GRUPO SADA] ügyben 2005. május 11-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1667. o.] 84. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot].

57 Ezt követően emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint kétségkívül nem kizárt, hogy egyes esetekben a korábbi védjegyek egyidejű jelenléte a piacon esetleg csökkenti a két ütköző védjegy között fennálló, az OHIM fórumai által megállapított összetévesztés veszélyét. Ugyanakkor ilyen körülményt csakis akkor lehet tekintetbe venni, ha a megtámadott közösségi védjegy jogosultja

legalább a viszonylagos kizáró okokat érintő OHIM előtti eljárás folyamán kellően bizonyította, hogy az említett egyidejű jelenlét azon nyugszik, hogy az érintett közönség tudatában nem áll fenn az általa hivatkozott korábbi védjegyek és a beavatkozó korábbi – felszólalás alapjául szolgáló – védjegye között az összetévesztés veszélye, azzal a feltétellel, hogy a szóban forgó védjegyek és az ütköző védjegyek azonosak (lásd a Törvényszék fent hivatkozott GRUPO SADA ügyben hozott ítéletének 86. pontját és T-101/06. sz., Castell del Remei kontra OHIM – Bodegas Roda [CASTELL DEL REMEI ODA] ügyben 2007. november 14-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 76. pontját).

58 A jelen esetben egyrészt a felperes által az ARIS közösségi szóvédjegy használatának igazolása érdekében előterjesztett bizonyítékok nem vehetők figyelembe, hiszen e védjegy eltér az ütköző védjegyektől, amelyek mindegyike ábrás védjegy. Másrészt a bejelentett megjelölést abban a formájában ábrázoló bizonyítékok, ahogyan azt az Egyesült Államokban lajstromozták, a bejelentett védjegy egykori jogosultjának két internetes oldaláról vett kivonatból és egy, többek között ezen egykori jogosult e védjegy égisze alatt nyújtott biztosítási szolgáltatásaira hivatkozó 2010. július 21-i cikkből állnak, kizárólag a bejelentett megjelölésre vonatkoznak, és nem tartalmaznak semmiféle arra utaló jelet, hogy az említett megjelölés a jelen ügy szempontjából releváns módon is jelen lett volna az Unió piacán, valamint *a fortiori* azon módra vonatkozóan, amely módon az érintett közönség e piacon az ütköző védjegyekkel találkozhatott.

59 Következésképpen a fellebbezési tanács által a megtámadott határozatban megállapítottaknak megfelelően (27. és 28. pont), a felperes által előterjesztett bizonyítékok nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy az ütköző védjegyekkel azonos védjegyek (a piacon) egyidejűleg jelen lettek volna, sem *a fortiori* annak megállapítását, hogy ezen egyidejű jelenlét csökkentette volna az utóbbiak között fennálló összetéveszthetőséget a fent említett ítélkezési gyakorlat értelmében, anélkül hogy nyilatkozni kellene a keresetlevélnek a „Morehouse defense” elvet kifejtő 11. mellékletének és a beavatkozó ellenkérelme I.1.b) mellékletének elfogadhatóságáról, amelyet a beavatkozó a felperes ezen egyidejű jelenlét fennállására vonatkozó érvének megtámadása érdekében nyújtott be.

60 Az előbbiekben kifejtettek egészéből eredően a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy fennáll az összetévesztés veszélye, és helyesen utasította el a felszólalási osztály határozata elleni fellebbezést.

61 Így a felperes egyetlen jogalapját, és ennélfogva a keresetet teljes egészében el kell utasítani, anélkül hogy a beavatkozónak a fellebbezési tanács előtti fellebbezés elfogadhatóságával kapcsolatos érvének megalapozottságáról határozni kellene.

A költségekről

62 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. § alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

63 Mivel a felperes pervesztes lett, az OHIM és a beavatkozó kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

1) A keresetet elutasítja.

2) Az Argo Group International Holdings Ltd-et kötelezi a költségek viselésére.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Kihirdetve Luxembourgban, a 2014. május 20-i nyilvános ülésen.

Aláírások